

Kniha Daniel – číslo dvadsaťšesť

Sedem čias Nabuchodonozora: prorocká tapiséria odhaľujúca pohanstvo, pápežstvo a Spojené štáty americké

Jeff Pippenger

2023-12-21

Symbol Nabuchodonozora vo štvrtej kapitole je úžasný. Jeho „sedem časov“ predobrazovalo časové obdobia, počas ktorých pohanstvo (každodenná obeť) a pápežstvo (prestúpenie spustošenia) pošliapavali svätyňu a zástup.

Potom som počul hovoriť jedného svätého, a iný svätý povedal tomu istému svätému, ktorý hovoril: Dokedy bude platiť videnie o ustavičnej obeti a o spustošujúcom prestúpení, ktoré vydáva na pošliapanie svätyňu i zástup? Daniel 8:13.

Pošliapanie „svätyne i zástupu“, uvedené v trinástom verši, predstavuje „sedem časov“, ktoré boli posledným z dvoch Božích rozhorčení; a Nabuchodonozorových „sedem časov“ predstavuje „sedem časov“, ktoré boli prvým z Božích rozhorčení, avšak oboje sú prorocky znázornené ako tá istá línia.

A natiahnem nad Jeruzalemom šnúru Samárie a olovnicu domu Achabovho; a zotriem Jeruzalem, ako človek utiera misu, utrúť ju a obrátiť ju dnom nahor. 2 Kráľov 21:13.

Danielova ôsma kapitola, trinásty verš, sa vzťahuje na druhú líniu Božích rozhorčení, uvedenú na južné kráľovstvo Júdu, počnúc rokom 677 pred Kr. Nabuchodonozorových „sedem časov“ predstavuje líniu prvého Božieho rozhorčenia, uvedeného na severné kráľovstvo Izraela, počnúc rokom 723 pred Kr. Nabuchodonozorových „sedem časov“ predstavuje tisíc dvestošesťdesiat rokov, počas ktorých pohanstvo pošliapavalo svätyňu a zástup, po ktorých nasledovalo tisíc dvestošesťdesiat rokov, počas ktorých pápežstvo pošliapavalo svätyňu a zástup.

Pápežstvo je jednoducho pohanstvo prikryté vyznaním kresťanstva. Takpovediac „pokrstené pohanstvo“. V katolicizme niet ničoho, čo by predstavovalo Krista alebo kresťanstvo. Svet sa túto skutočnosť naučil z dejín temného stredoveku, no od roku 1798 na ňu zabudol. Pápežstvo má to isté srdce ako pohanstvo. Náboženstvo a obrady týchto náboženstiev sú totožné. Nad Nebúkadnecarom bol vynesený súd „siedmich časov“, ktorý spočíval v tom, že dostal srdce šelmy. Srdce šelmy, ktoré dostal, bolo srdcom predstavujúcim náboženstvo pohanstva, či už išlo o otvorené pohanstvo, alebo o zahalené pohanstvo v podobe katolicizmu. Sestra Whiteová uvádza, že drak v dvanástej kapitole Zjavenia je Satan, ale v druhotnom zmysle je ním pohanský Rím.

„Tak teda drak predovšetkým predstavuje satana, no v druhotnom zmysle je symbolom pohanského Ríma.“ The Great Controversy, 439.

Šelma, ktorú Nabuchodonozor predstavoval počas „siedmich časov“, bola šelmou draka počas tisíc dvestošesťdesiatich dní a potom šelmou katolicizmu počas ďalších tisíc dvestošesťdesiatich dní. Na konci týchto dní je Nabuchodonozor symbolom Spojených štátov, ktoré sú napokon falošným

prorokom. Prorocký Nabuchodonozor predstavoval draka, šelmu a falošného proroka, čo sú trojité mocnosti tvoriace duchovný Babylon a ktoré vedú svet k Armagedonu. Nabuchodonozor predstavuje doslovný Babylon, a týmto spôsobom bol použitý ako symbol všetkých troch mocností, ktoré tvoria duchovný Babylon posledných dní.

Aby sme rozpoznali práve určenú symboliku, je dôležité najprv umiestniť Nabuchodonozora do roku 1798, keď je jeho kráľovstvo obnovené na konci „siedmich časov“. Tento medzník ustanovíme v štvrtej kapitole Daniela skôr, než začneme kapitolou postupovať systematickejšim spôsobom.

V „čase konca“ v roku 1798 bola kniha Daniel odpečatená a kniha potom naplnila svoj účel tým, že prinášala narastajúce svetlo, ktoré malo preskúšať, očisťovať a vytvoriť dve skupiny čitateľov. Odpečatenie knihy Daniel označuje začiatok trojstupňového procesu skúšky, ktorý je založený na pravdách zjavených v tom čase.

A povedal: Chod' svojou cestou, Daniel, lebo slová sú zavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, vybielení a skúšaní; bezbožní však budú konať bezbožne, a nikto z bezbožných nepochopí; múdri však pochopia. Daniel 12,9.10.

Prorockým účelom odpečatenia knihy, ktorú tvoria kniha Daniel a kniha Zjavenie, je skúšať pokolenie, ktoré žije v období dejín, keď je táto kniha odpečatená. V dvanástej kapitole Daniela sú uvedené tri časové proroctvá. Prvým je tisícdvestošesťdesiat rokov, počas ktorých mala byť moc svätého ľudu rozptýlená.

Ale ty, Daniel, zavri tieto slová a zapečať knihu až do času konca: mnohí budú pobeňovať sem a tam a poznanie sa rozmnoží. Potom som ja, Daniel, videl, a hľa, stáli tam iní dvaja, jeden na tejto strane brehu rieky a druhý na tamtej strane brehu rieky. A jeden povedal mužovi oblečenému do plátna, ktorý bol nad vodami rieky: Dokedy potrvá koniec týchto zázračných vecí? A počul som muža oblečeného do plátna, ktorý bol nad vodami rieky, keď pozdvihol svoju pravú ruku i svoju ľavú ruku k nebu a prisahal na Toho, ktorý žije naveky, že to bude na čas, časy a polovicu času; a keď dokoná rozptýlenie moci svätého ľudu, všetky tieto veci sa dokonajú. Daniel 12:4–7.

Ďalšie dve prorocké obdobia v dvanástej kapitole sú tisícdeväťdesiat dní a tisíctristotridsaťpäť dní.

A počul som, ale som nerozumel; a povedal som: Ó, môj Pane, aký bude koniec týchto vecí? A on riekol: Chod' svojou cestou, Daniel, lebo tieto slová sú uzavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, obieleň a skúšaní; ale bezbožní budú páchať bezbožnosť, a nikto z bezbožných neporozumie; múdri však porozumejú. A od času, keď bude odňatá ustavičná obeť a postavená ohavnosť spustošenia, bude tisíc dvesto deväťdesiat dní. Blahoslavený je ten, kto očakáva a dôjde do tisíc tristo tridsaťpäť dní. Daniel 12:8–12.

Vo veršoch sa dvakrát spomína „čas konca“ a je vymedzený ako bod, keď budú slová Danielove odpečatené. Slovami, ktoré sú predmetom odpečatenia v „čase konca“, sú tri prorocké obdobia: tisíc dvestošesťdesiat (čas, časy a pol času), tisíc dvestodeväťdesiat a tisíc tristotridsaťpäť. Dve z

týchto troch období sú označené ako „dni“. Dve z týchto troch sa skončili v roku 1798 a tretie sa skončilo na samom konci roku 1843. Práve na samom konci roku 1843, lebo verš hovorí: „blahoslavený je ten, kto čaká a dospeje k...“

Slovo „prichádza“ znamená dotýka sa. Blahoslavený je teda ten, kto čaká a takisto sa dotýka prvého dňa roku 1844. Čas meškania z podobenstva o desiatich pannách sa začal pri prvom sklamaní v dejinách milleritského hnutia a toto sklamanie prišlo v úplne posledný deň roku 1843; a úplne posledný deň roku 1843 sa dotýka úplne prvého dňa roku 1844. Požehnanie čakania sa začalo, keď sa pri prvom sklamaní začal čas meškania.

V týchto veršoch je oveľa viac, čomu by sa bolo treba venovať, no bod, ktorý tu zvažujeme, je prorocká úloha Daniela. Účelom knihy Daniel, ktorú Daniel v tejto stati predstavuje, je vytvoriť trojstupňový proces skúšky, keď bude kniha odpečatená. Danielovi bolo povedané, aby išiel svojou cestou až do času konca, keď mala byť kniha odpečatená. Záver kapitoly zdôrazňuje, čo sa stane, keď príde čas konca.

Ale ty choď svojou cestou až do konca; lebo odpočíneš a povstaneš k svojmu údelu na konci dní. Daniel 12,13.

Knihy Daniel mala stáť na svojom mieste na konci Danielových prorockých dní.

„Keď Boh zverí človeku osobitné dielo, má stáť na svojom mieste a vo svojom postavení, ako stál Daniel, pripravený odpovedať na Božie povolanie, pripravený naplniť Jeho zámer.“
Manuscript Releases, zväzok 6, 108.

V čase konca roku 1798 Daniel stál na svojom mieste, čo je vo verši trinástom vyjadrené slovami „na konci dní“. Koniec Nebukadnesarovho vyhnanstva trvajúceho „sedem časov“ označuje rok 1798, lebo sa skončilo „na konci dní“.

A na konci dní som ja, Nabuchodonozor, pozdvihol svoje oči k nebu a môj rozum sa mi navrátil; i dobrorečil som Najvyššiemu a chválil som a ctíť toho, ktorý žije naveky, ktorého panstvo je večným panstvom a ktorého kráľovstvo trvá z pokolenia na pokolenie. A všetci obyvatelia zeme sú pokladaní za nič; a činí podľa svojej vôle vo vojsku nebies i medzi obyvateľmi zeme; a niet nikoho, kto by zadržal jeho ruku alebo mu povedal: Čo robíš? V tom istom čase sa mi navrátil môj rozum; a na slávu môjho kráľovstva sa mi navrátila moja česť i jas; a moji radcovia a moji veľmoži ma vyhľadali; a bol som znovu upevnený vo svojom kráľovstve a bola mi pridaná prehojná velebnosť. Teraz ja, Nabuchodonozor, chválím a vyvyšujem a ctím Kráľa nebies, ktorého všetky skutky sú pravda a jeho cesty sú súd; a tých, čo chodia v pýche, môže ponížiť. Daniel 4:34–37.

Výraz „koniec dní“ predstavuje čas konca v roku 1798. Vtedy bol Nabuchodonozor upevnený vo svojom kráľovstve, ktoré už nebolo dejinami šeliem pohanstva a pápežstva. V tom bode Nabuchodonozor predstavoval plne obráteného človeka, a tým zároveň predstavoval zemskú šelmu biblického proroctva, ktorá začala vládnuť v roku 1798; začala ako baránok, hoci jej bolo určené napokon hovoriť ako drak. Predstavuje zemskú šelmu, ktorá mala vládnuť sedemdesiat symbolických rokov v naplnení Izaiáša dvadsaťtri, tak ako jeho doslovné kráľovstvo vládlo

sedemdesiat doslovných rokov. Symbolika je „vzduchotesná“.

Nabuchodonozor predstavuje prorocké spojenie medzi tromi mocnosťami predstavenými v kapitolách dvanásť a trinásť Zjavenia. Tam sú označené ako drak, šelma z mora a šelma zo zeme. V Zjavení šestnástej kapitole sú označené ako tri mocnosti, ktoré vedú svet k Armagedonu. Nabuchodonozorových „sedem časov“ spája všetky tieto tri šelmy, lebo doslovný Babylon znázorňuje duchovný Babylon a tá istá línia proroctva, ktorá sa nachádza v knihe Daniel, pokračuje v knihe Zjavenie, pretože tieto dve knihy sa navzájom privádzajú k dokonalosti.

Nebukadnesar predstavuje rok 1798 ako prorocké spojenie medzi drakom, šelmou a falošným prorokom. Rok 1798 bol „časom konca“ pre posolstvo prvého anjela a milleritské dejiny. William Miller bol vedený k tomu, aby celú svoju prorockú stavbu založil na rozpoznaní draka pohanstva a šelmy katolicizmu, no nevidel Spojené štáty ako šelmu zo zeme a falošného proroka. Mohol vidieť dejiny pred „časom konca“ v roku 1798, ale budúcnosť bola ešte stále budúcnosťou. Pri „čase konca“ v roku 1989 by potom boli rozpoznané všetky tri mocnosti.

Odzapečatenie prorockého rozpoznanie draka a šelmy v roku 1798 je znázornené riekou Ulai v siedmej, ôsmej a deviatej kapitole. Odzapečatenie prorockého rozpoznanie draka, šelmy a falošného proroka v roku 1989 je znázornené riekou Hiddekel v desiatej, jedenástej a dvanástej kapitole. Nabuchodonozor predstavuje hnutie prvého anjela, ktoré prišlo v roku 1798, a je predobrazom Baltazára, ktorý predstavuje hnutie tretieho anjela, ktoré prišlo v roku 1989. Z tohto dôvodu Nabuchodonozorov druhý sen vo štvrtej kapitole predstavuje posolstvo prvého anjela.

Nabuchodonozorových „sedem časov“ sa skončilo v „čase konca“ roku 1798 s príchodom výstražného posolstva o prichádzajúcom súde. Na „konci dní“ je obráteným mužom, a tak predstavuje republikánsky roh zeme vystupujúcej šelmy, keď bol podobný baránkovi. Súčasne predstavuje filadelfský protestantský roh zeme vystupujúcej šelmy.

Ako prvý babylonský kráľ je predobrazom Belšaccara, posledného babylonského kráľa. Jeho súd bol predobrazený súdom nad Nimród a zároveň bol predobrazom súdu nad Belšaccarom. Jeho súd predstavoval začiatok vyšetrojúceho súdu 22. októbra 1844.

Kráľ Nebukadnesar všetkým národom, kmeňom a jazykom, ktoré prebývajú na celej zemi: Nech sa vám hojne rozmnoží pokoj. Uzdal som za dobré oznámiť znamenia a divy, ktoré mi učinil Najvyšší Boh. Aké veľké sú jeho znamenia a aké mocné jeho divy! Jeho kráľovstvo je večným kráľovstvom a jeho panstvo trvá z pokolenia na pokolenie. Ja, Nebukadnesar, býval som v pokoji vo svojom dome a darilo sa mi v mojom paláci. Videl som sen, ktorý ma predesil, a myšlienky na mojom lôžku i videnia mojej hlavy ma znepokojovali. Daniel 4:1–5.

Sen vystrašil Nabuchodonozora a symbolika tohto sna predstavuje večné evanjelium prvého anjela, ktoré ľuďom prikazuje: „Bojte sa Boha.“

A videl som iného anjela letieť prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu, a volal mocným hlasom: Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu; a klaňajte sa tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd. Zjavenie 14:6, 7.

Večné evanjelium je trojkrokové posolstvo: prvý krok, ako je znázornený v prvom anjelovi, spočíva v tom, že sa máme báť Boha; druhý krok je vzdať mu slávu; a tretí je znázornený hodinou jeho súdu. „Sláva“ predstavuje charakter a druhé „zostúpme“ v príbehu o Nimrodovej vzbure je miestom, kde sa skúmal charakter mesta a veže. Bol to vyšetrojúci súd. Spojenie cirkvi a štátu je obrazom šelmy a Nimrodov druhý krok spočíval v zjavovaní obrazu šelmy; avšak druhý krok večného evanjelia vedie k oslave Božieho charakteru, nie Nimrodovho.

Nebukadnesarov strach je symbolom prvej skúšky, tak ako ním bola aj Danielova voľba nejst' babylonskú stravu, lebo Daniel sa bál Boha. Prvý anjel prišiel v dejinách v roku 1798 a potom bol splnomocnený 11. augusta 1840. Nebukadnesarov sen umiestňuje príchod prvého posolstva do času konca v roku 1798.

Videl som sen, ktorý ma naplnil bázňou, a myšlienky na mojom lôžku i videnia mojej hlavy ma znepokojili. Preto som vydal rozkaz, aby pred mňa priviedli všetkých mudrcov Babylona, aby mi oznámili výklad sna. Potom prišli veštcí, hvezdári, Chaldejci a jasnovidci; a predniesol som im sen, ale jeho výklad mi neoznámili. Napokon však vošiel pred mňa Daniel, ktorého meno je Baltazár podľa mena môjho boha, a v ktorom je duch svätých bohov; a pred ním som vyrozprával sen, hovoriac: Baltazár, knieža veštcov, pretože viem, že je v tebe duch svätých bohov a nijaké tajomstvo ťa neznepokojuje, povedz mi videnia môjho sna, ktoré som videl, i jeho výklad. Daniel 4:5–9.

Príchod prvého posolstva v čase konca roku 1798, ktorý je znázornený Nabuchodonozorovým strachom, označuje okamih, keď mala byť kniha Daniel odpečatená.

Ale ty, Daniel, zavri tieto slová a zapečať knihu až do času konca: mnohí budú pobehovať sem a tam a poznanie sa rozmnoží. ... A povedal: Choď svojou cestou, Daniel, lebo tie slová sú zavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, obielení a preskúšaní; bezbožní však budú konať bezbožne, a nikto z bezbožných neporozumie; múdri však porozumejú.

Daniel 12:4, 9, 10.

Keď bola kniha Daniel odpečatená „v čase konca“, ľudia boli povolaní, aby prišli a skúmali rozmnoženie poznania, a toto povolanie napokon vytvorilo dve triedy uctievačov. Jedna trieda nemohla porozumieť a druhá trieda mohla. Múdri muži Babylonu, predstavení ako „mágovia, hvezdári, Chaldejci a veštcí“, nemohli porozumieť, ale Daniel porozumel. Babylonskí „múdri muži“ nemohli porozumieť, a preto predstavujú bezbožných. Daniel predstavoval múdrych.

V ďalšom článku budeme pokračovať vo štvrtej kapitole Daniela.

„Tým, ktorí sú neverní dielu Božiemu, chýba zásadovosť; ich pohnútky nie sú takej povahy, aby ich viedli voliť správne za každých okolností. Boží služobníci majú stále cítiť, že sú pod zrakom svojho Zamestnávateľa. Ten, ktorý sledoval svätokrádežnú hostinu Balsazára, je prítomný vo všetkých našich ustanovizniach, v účtovnom oddelení obchodníka, v súkromnej dielni; a nekrvavá ruka zaznamenáva vaše zanedbanie práve tak isto, ako zaznamenala hrozný súd nad rúhavým kráľom. Balsazárovo odsúdenie bolo napísané ohnivými slovami: „Bol si zvažovaný na váhach a zistený nedostatočný“; a ak zanedbáte splniť svoje Bohom dané povinnosti, vaše odsúdenie bude to isté.“ Posolstvá mládeži, 229.

